

วารสารการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี ปีที่ 5 ฉบับที่ 9 มกราคม - มิถุนายน 2558

การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

The Development of Academic Administrative Model of Phichit Technical
College Under Office of The Vocational Education Commission

ณรงค์ สมบัติใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการและครูผู้สอน จำนวน 113 คน จำนวน 113 คนและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คน 2) ยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร โดยอาศัยการสังเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน 3) ทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรกับคณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรรวมจำนวน 32 คน 4) ประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร โดยการรับฟังความคิดเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน หัวหน้าแผนกวิชา จำนวน 13 คน หัวหน้างานฝ่ายวิชาการ จำนวน 6 คน และครูผู้สอน จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 40 คน

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร 2) ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และ 3) กระบวนการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ในการประเมินร่างรูปแบบเบื้องต้นผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสม และผลการทดลองการใช้รูปแบบพบว่า การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตีสู่ขั้นและคณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความเห็นว่าการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไปใช้ มีความเป็นไปได้และความมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ, การพัฒนา, วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

ผู้อำนวยการ, วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร email : nsombutmai@gmail.com

Abstract

The research, characterized as research and development, was intended to develop an academic administrative model for Phichit Technical College under Office of the Vocational Education Commission. The research procedure comprised four steps: 1) studying states and ways of academic administration of Phichit Technical College. A sample, drawn by stratified random technique, consisted of vice-directors and teachers totaling 113. and 6 experts to delineate ways of the administration, 2) designing the hypothetical model for academic administration of Phichit Technical College, based on the results of data analysis in step 1 research; the evaluation of model for its appropriateness was made through group discussion of purposely selected 9 experts., 3) experimenting the drafted model with the thirty-two academic committee of the college,. 4) evaluating the applicability and usefulness of the model through the hearing of the sample of those who were involved, namely, a vice-director for academic affairs, 13 head of departments, 6 head of divisions, and 20 teachers totaling 40.

The research findings revealed that the developed academic administrative model for Phichit Technical College under Office of the Vocational Education Commission consists of three components: 1) The academic committee 2) The scope of academic administration 3) administrative process of the academic administration. In evaluating the drafted model, the 9 experts viewed it as appropriate, and in experimenting it, the model apparently exerted significant impacts on national test scores of Phichit Technical College. Also, the satisfaction of the academic committee e on the model was at a high level. Finally, Also, those who were involved evaluated the model at a high level of applicability and usefulness.

Keywords : Academic administrative model, Development, Phichit Technical College

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นแรงผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้อยู่รอดเจริญเติบโต มีศักยภาพแข่งขันทั้งในระดับนานาชาติและระดับภูมิภาค ประเทศไทยจึงต้องเตรียมความพร้อมของพลเมืองไทย เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและนักเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปทั้งระดับแนวคิด โครงสร้างและวิธีการดำเนินงาน เพื่อให้ผลผลิตของการอาชีวศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศให้เข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ในมาตรา 6 กำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาต้องจัดให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นอกจากนี้การจัดการอาชีวศึกษายังต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกรอบทิศทางทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559): ฉบับสรุป เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้และขับเคลื่อนประเทศไทยให้เข้าสู่วิสัยทัศน์สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ [1]

วิทยาลัยเทคนิคพิจิตรเป็นสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มุ่งเน้นการจัดการศึกษาสายวิชาชีพมีการบริหารจัดการตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณธรรมและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ มีการฝึกอบรมวิชาชีพโดยเน้นการผลิตกำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐาน มีการรับรองสมรรถนะของบุคคลในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการและสร้างค่านิยมที่ดีต่อการอาชีวศึกษา โดยมีเป้าประสงค์ให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม

วิชาชีพมีคุณภาพมาตรฐาน มีงานทำและดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3 ปี และตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 ปี โดยได้เปิดสอน 3 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม และประเภทวิชาคหกรรม มีโครงสร้างการบริหารงานตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วย การบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 มีผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้บริหารสูงสุด และมีการแบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา และฝ่ายวิชาการ ซึ่งแต่ละฝ่ายจะมีรองผู้อำนวยการทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการวิทยาลัย ช่วยในการบริหารงานของวิทยาลัย การวางแผน การปฏิบัติงาน การควบคุมดูแลเกี่ยวกับการบริหารงานในฝ่ายของตนเอง โดยเฉพาะในฝ่ายวิชาการจะมีการแบ่งสายงานออกเป็นงานและแผนกวิชาต่าง ๆ โดยมีหัวหน้าแผนกวิชารับผิดชอบการบริหารงานในแผนกวิชา เช่น การสั่งการ การตัดสินใจ การประสานงาน และการนำนโยบายจากผู้บริหารไปสู่การปฏิบัติให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ เป็นต้น [2]

แต่อย่างไรก็ตาม ในสภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรในภาพรวมยังไม่บรรลุเป้าหมาย เห็นได้จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา 2555 พบว่า ผลการทดสอบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 37.90 ส่วนผลการทดสอบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 32.88 และมีผลการทดสอบในภาพรวมร้อยละ 40.07 ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพที่ต้องปรับปรุงตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา [3] ซึ่งสอดคล้องกับดวงภา มกรานุรักษ์ [4] ที่ได้ศึกษาเรื่อง อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554-2564) ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านวิชาการ พบว่า หลักสูตรการอาชีวศึกษา ยังไม่ชัดเจนว่าจะให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษา ควรที่จะศึกษาต่อใน

ระดับสูงหรือเข้าทำงาน ประกอบกับการจัดการเรียนการสอน ยังไม่สามารถสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติได้จริงและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ยังไม่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ แต่ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง คือ การบริหารงานด้านวิชาการ เห็นได้จากรายงานการสัมมนา “การจัดการเรียนแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ” พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำมีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ขาดคุณลักษณะด้านความรู้ทางวิชาการและทักษะที่จำเป็น [5] จากรายงานสภาวะการศึกษาไทยปี 2554/2555 เรื่อง “การจัดการศึกษาของไทยในรอบปี 2554-2555” เน้นการเติบโตเชิงปริมาณตามการเพิ่มงบประมาณของรัฐบาล พบว่าปัญหาเด็กที่ไม่ได้เรียนและออกกลางคันยังคงมีสัดส่วนสูง คุณภาพการจัดการศึกษาของทั้งประเทศอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คะแนนเฉลี่ยการสอบระดับชาติและระหว่างชาติอยู่ในเกณฑ์ต่ำและลดลงจากเมื่อก่อน ทั้งทั้งงบประมาณการศึกษาเพิ่มขึ้น ครูได้เงินเดือนเพิ่ม ค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น [6] นอกจากนี้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษายังได้จัดทำข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ. ศ. 2552-2561) ได้สรุปปัญหาการบริหารงานวิชาการของการจัดอาชีวศึกษาไว้ดังนี้ 1) ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ ขาดคุณลักษณะด้านความรู้และทักษะที่จำเป็น มีกว่าร้อยละ 70 ที่ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ทำให้ขาดแคลนกำลังคนระดับกลางอย่างต่อเนื่อง 2) เทคโนโลยีสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดการใช้สื่อสารมวลชน สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อ หนังสือ ตำราเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งห้องสมุดที่มีคุณภาพ 3) ขาดการจัดหลักสูตรที่หลากหลาย ไม่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

จากสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อการผลิตกำลังคน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของการอาชีวศึกษา สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการบริหารงานวิชาการ เพราะนอกจากการบริหารงานวิชาการจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดของ

สถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของผู้เรียนแล้ว ยังเป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการพัฒนาแบบที่จะนำมาใช้กับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ดังเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ. ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ. ศ. 2545-2559) ที่มุ่งให้มีการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

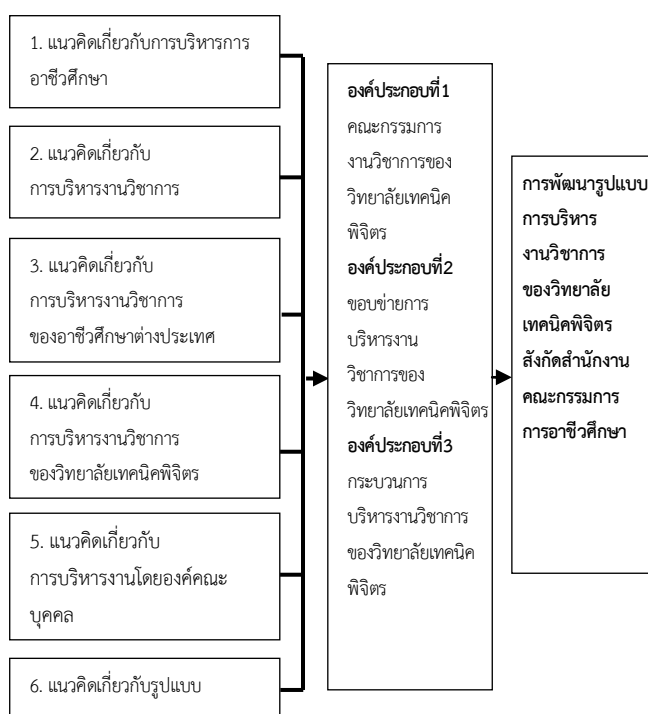
2.2 เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.3 เพื่อทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.4 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เบื้องต้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รองผู้อำนวยการ จำนวน 3 คน และครูผู้สอน จำนวน 113 คน ในปีการศึกษา 2556 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นที่ 1.2 การสัมภาษณ์แนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน

โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นำข้อมูลสภาพและแนวทางในการบริหารงานวิชาการที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบฯ

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การตรวจสอบร่างรูปแบบเป็นการพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยใช้วิทยาลัยเทคนิคพิจิตรเป็นสถานที่ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ได้ทำการทดลองตามคู่มือที่สร้างขึ้นและดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรหลังจากใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และประเมินผลความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ได้แก่ คณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร จำนวน 32 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างานฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน จำนวน 20 คน โดยเลือก

แบบเจาะจง (Purposive Selection) รวมทั้งสิ้นจำนวน 40 คน โดยใช้แบบประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 คณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร 2) คณะกรรมการดำเนินงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 1) งานหลักสูตรการเรียนการสอน 2) งานสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) งานมาตรฐานวิชาชีพและเทียบโอนประสบการณ์ 4) งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 5) งานนิเทศการศึกษา และ 6) งานพัฒนาการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan: P) ขั้นตอนที่ 2 การลงมือปฏิบัติ (Do: D) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบและประเมิน (Check: C) และขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุง (Act: A)

5.2 ผลการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

รูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 คณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการบริหารงานฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

2) คณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 1) งานหลักสูตรการเรียนการสอน 2) งานสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) งานมาตรฐานวิชาชีพและเทียบโอนประสบการณ์ 4) งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 5) งานนิเทศการศึกษา และ 6) งานพัฒนาการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan: P) ขั้นตอนที่ 2 การลงมือปฏิบัติ (Do: D) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบและประเมิน (Check: C) และขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุง (Act: A)

5.3 ผลการทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5.3.1 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร หลังจากใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 มีค่าเฉลี่ยรวมระดับ ปวช.และปวส. ร้อยละ 45.92 ซึ่งสูงกว่าในปีการศึกษา 2555 ร้อยละ 40.07

5.3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผลการประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรไปใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

6. อภิปรายผล

6.1 องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 คณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และองค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมีความสำคัญ เหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการ ทั้งนี้เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของสถานศึกษา ในการจัดการศึกษาทุกระดับงานด้านวิชาการ นับว่าเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการบริหาร การศึกษาก็เพื่อตอบสนองความสำเร็จของผลงานทาง วิชาการหรือการเรียนการสอน โดยจุดมุ่งหมายของการ บริหารงานวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมและคุณสมบัติที่ต้องการ ดังนั้นการ บริหารงานด้านวิชาการ จึงเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องทุกคนที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการ ในการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ [7] ทำให้สถานศึกษาก้าวหน้าต่อไปโดยไม่หยุดยั้งนั่นคือ ต้องมี คณะกรรมการบริหารงานวิชาการเข้าไปบริหารงาน มีการ กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการที่ชัดเจน เพื่อให้มี ขอบข่ายครอบคลุมงานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน การบริหารจัดการ การวัดและประเมินผลรวมทั้ง ติดตามผลและสื่อการสอนรวมถึงการพัฒนาครูผู้สอน ตลอดจนการดำเนินงานกิจการของสถานศึกษาจะต้องเป็นไป ตามหลักสูตรและระเบียบของการเรียนการสอน และต้องให้ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน [8] งานวิชาการจึง เป็นงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้านอันจะก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ตลอดจนการใช้กระบวนการ บริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ซึ่งจะครอบคลุมถึงการ วางแผนงานวิชาการ การนำแผนไปปฏิบัติ การตรวจสอบ ประเมินผลงานวิชาการ และการปรับปรุงงานวิชาการ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของคัมภีร์ สุดแท้ [9] ที่ ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่ พบว่า รูปแบบการบริหารงาน วิชาการสำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ประกอบด้วย 3

องค์ประกอบหลักคือ องค์ประกอบหลักที่ 1 คณะกรรมการ บริหารงานวิชาการ องค์ประกอบหลักที่ 2 ขอบข่าย การบริหารงานวิชาการสำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และ องค์ประกอบหลักที่ 3 กระบวนการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการสำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ ดาลัด ช่วงฉ่ำ [10] ที่ได้ศึกษาการนำรูปแบบการบริหารแบบ มุ่งคุณภาพทั้งองค์กรมาใช้ในการบริหารงานวิชาการใน สถาบันการอาชีวศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมุ่ง คุณภาพทั้งองค์กรมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถาบัน การอาชีวศึกษาประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ คณะอำนวยการ และคณะดำเนินงานวิชาการ ส่วนที่ 2 ขอบข่ายการบริหาร งานวิชาการ ได้แก่ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ด้านการพัฒนา

6.2 รูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค พิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 คณะกรรมการงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และองค์ประกอบที่ 3 กระบวนการ บริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร มีประเด็นการ อภิปราย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คณะกรรมการงานวิชาการของ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการ บริหารงานฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร 2) คณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายวิชาการของวิทยาลัย เทคนิคพิจิตร ทั้งนี้เนื่องจากว่าการบริหารงานวิชาการของ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตรเป็นรูปแบบการบริหารโดยองค์คณะ บุคคล ซึ่งเป็นรูปแบบการบริหารโดยให้บุคคลหลายคนเข้า ไปร่วมกันรับผิดชอบ โดยร่วมกันกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ หรือการใช้ดุลยพินิจ ตลอดจนแนวทางในการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกขององค์กรนำไปปฏิบัติและเกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งควรประกอบด้วย คณะกรรมการที่ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการบริหารงานและคณะกรรมการ ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับแนวคิดของพิชญ์ ดุลสุข [11] ที่กล่าวถึง การบริหารงานโดยองค์คณะบุคคลหรือ

การบริหารในรูปคณะกรรมการว่าเป็นการบริหารแบบประชาธิปไตย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการบริหารจะเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และร่วมรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และผลกระทบของการดำเนินการด้วย เช่นเดียวกับแนวคิดของประกอบ กุลเลี้ยง [12] ที่กล่าวถึง แนวทางของผู้บริหารในการบริหารโดยองค์คณะบุคคลว่า การบริหารโดยองค์คณะบุคคล ควรประกอบด้วย 2 ฝ่าย คือ 1) ฝ่ายสำนักงาน เป็นฝ่ายปฏิบัติการประจำและทำหน้าที่บริหารงานโดยตรง 2) ฝ่ายคณะกรรมการ เป็นฝ่ายบริหารงานทางอ้อมใช้อำนาจบริหารทางการประชุม วินิจฉัยตัดสินใจ หรือกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อให้ฝ่ายสำนักงานนำไปดำเนินการ โดยมีการกำหนดบทบาทของฝ่ายสำนักงานและฝ่ายคณะกรรมการถูกกำหนดไว้ชัดเจน ต้องยึดถือบทบาทหน้าที่ตามที่ระบุไว้ กฎหมายปฏิบัติ หากไม่เข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่จะเกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติได้ ฝ่ายสำนักงานและฝ่ายคณะกรรมการต้องประสานการทำงานให้เข้ากัน โดยยึดจุดหมายปลายทาง คือ ผลสำเร็จของงาน ความมีประสิทธิภาพของงาน ประโยชน์ต่อผู้รับบริการและประชาชนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของดวงเดือน ภูตยานนท์ [13] ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ด้านแนวคิดรูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย และส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการหน่วยงานบริหารงานวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัย พบว่าการบริหารจัดการหน่วยงานบริหารงานวิจัยและพัฒนา ควรมีคณะกรรมการอย่างน้อย 2 ชุด คือ คณะกรรมการประจำหน่วยงานบริหารงานวิจัยและพัฒนา ทำหน้าที่เป็น Board of Director ดูแลงานในระดับนโยบาย และคณะกรรมการบริหาร (Executive Board) ทำหน้าที่บริหารจัดการให้งานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพตามที่คณะกรรมการประจำหน่วยบริหารงานวิจัยและพัฒนากำหนด

องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 6 งาน ได้แก่ 1) งานหลักสูตรการเรียนการสอน 2) งานสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) งานมาตรฐานวิชาชีพและเทียบโอนประสบการณ์ 4) งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 5) งานนิเทศการศึกษา และ 6) งานพัฒนาการจัดการเรียนรู้

1. งานหลักสูตรการเรียนการสอน สถานศึกษาควรจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทและสภาพตลาดแรงงาน โดยการจัดให้มีความเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เข้าด้วยกันและให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร มีการกำหนดแนวทางการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพด้านหลักสูตรแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ. ศ. 2552 ที่กำหนดให้มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานภายนอก เพื่อจัดรายวิชาและสาขางานให้สอดคล้องกับนโยบาย ความต้องการของตลาดแรงงาน ชุมชน ท้องถิ่น เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกันกับแนวคิดของบูแชมพ์ (Beauchamp) [14] ที่กล่าวว่า โรงเรียนแต่ละแห่งมีหน้าที่จัดการศึกษาให้เหมาะสมกับชุมชนนั้น ๆ เพราะชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพปัญหาและความต้องการแตกต่างกัน ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร มีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรโดยให้ตอบสนองความต้องการของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสงวนพงศ์ ชวนชม [15] ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พบว่าด้านหลักสูตรควรมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพของสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ มีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

2. งานสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา ควรเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยพัฒนาคุณภาพการบริการห้องสมุดและ

จัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีระบบการศึกษาทางไกล E-Learning และการวัดผล On-line มีการจัดทำและสร้างสื่อ นวัตกรรม โดยให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เสริมสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรในการพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยี จัดสภาพแวดล้อมเครือข่ายการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไปตามประกาศมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ. ศ. 2555 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาเป็นศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชน ให้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ สื่อ นวัตกรรมให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกาญจนา ภาสุพันธ์ [16] ที่ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ความพร้อมของสถานศึกษาต่อนโยบายการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษาในด้านวิชาการ ตัวบ่งชี้หลักคือ การจัดการสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า สถานศึกษามีคณะผู้รับผิดชอบในการจัดทำและสร้างสื่อ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้โดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้การส่งเสริมแก่บุคลากรในการจัดหา จัดทำสื่อ นวัตกรรม จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่นเดียวกันกับการศึกษาของพงษ์ศักดิ์ สุขพิทักษ์ [17] ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ด้านการบริหารสื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้ครูและนักเรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตร มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ. ศ. 2545 มาตรา 24 ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ได้

3. งานมาตรฐานวิชาชีพและเทียบโอนประสบการณ์ ควรส่งเสริมการบริหารจัดการระบบมาตรฐานวิชาชีพและ

เทียบโอนประสบการณ์ โดยมีการกำหนดนโยบายแนวทาง การปฏิบัติที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกสาขาวิชาชีพ ตลอดจน มีการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ จัดตั้งศูนย์บริการทดสอบ มาตรฐานวิชาชีพและเทียบโอนประสบการณ์ จัดทำคลัง ข้อสอบให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาศักยภาพด้านการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพและเทียบโอน ประสบการณ์ มีการวัดและประเมินผลการเรียนโดยเน้นการ ประเมินตามสภาพจริงและมีผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่าง ๆ ร่วมประเมิน โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ. ศ. 2555 ที่ได้กำหนดให้มีการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ โดยให้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาร่วมกับสถาบัน คุณวุฒิวิชาชีพกำหนดนโยบายการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา [18] เรื่องกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework): กรณศึกษา กรอบคุณวุฒิทาง การศึกษาของต่างประเทศ พบว่า การทดสอบมาตรฐาน วิชาชีพและเทียบโอนประสบการณ์จะต้องกำหนดเป็นกรอบ คุณวุฒิทางการศึกษาและให้เป็นนโยบายระดับชาติ มีการ กำหนดเป็นกฎหมายเพื่อควบคุมและสร้างมาตรฐาน คุณลักษณะของผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการประกอบอาชีพ สาขาต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรอบคุณวุฒิที่เป็น แกนกลางของประเทศ เน้นความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน หลักของทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องและสร้างความ สอดคล้องกับการกำหนดมาตรฐานทางด้านวิชาชีพในสาขา ต่าง ๆ ทุกระดับหรือสถาบันการศึกษาประเภทต่าง ๆ

4. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สถานศึกษา ควรกำหนดแนวทางการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ สร้างเสริม องค์ความรู้ในการทำวิจัยแก่ครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยสร้างแรงจูงใจให้มีการปรับปรุงคุณภาพของงานวิจัยและ นำกระบวนการวิจัยมาใช้พัฒนาผู้เรียนและนำผลการวิจัยไป พัฒนาต่อยอด เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรเข้าร่วมสัมมนา ทางวิชาการของหน่วยงานต่าง ๆ ควรมีการจัดตั้งกองทุนการ ทำวิจัยและแหล่งค้นคว้าทางวิชาการโดยความร่วมมือของ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นไปตามระเบียบว่าด้วย การบริหารสถานศึกษา พ. ศ. 2552 ที่ได้กำหนดให้

สถานศึกษามีการวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญเพ็ง กุละนาม [19] ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ควรมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

- 1) การนำผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มาตรวจสอบพัฒนางานวิชาการ เช่น ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และนำผลการวิจัยมาพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
- 2) ปรับปรุงศึกษาวิเคราะห์การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา เช่น จัดอบรมครูให้เข้าใจวิธีการ ขั้นตอนในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่ออุปกรณ์การทำงานวิจัย และการนำเสนอผลงานต่อสาธารณชน ให้ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนและให้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา การเรียนการสอนเช่นเดียวกับผลการวิจัยของพงษ์ธร สิงห์พันธ์ [20] ที่ทำการศึกษาเรื่อง ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีแนวทางการทำวิจัยที่ชัดเจน กระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนา ตำแหน่งทางวิชาการและการเรียนการสอนให้มากขึ้น มีนโยบายที่ชัดเจนให้อาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนอย่างน้อยคนละ 1 เรื่องต่อปี ควรมีเวทีการนำ เสนองงานวิจัยให้อาจารย์และนักศึกษา สร้างวัฒนธรรมการ วิจัยให้เป็นวิถีชีวิตของการจัดการเรียนการสอนและควรมี กรอบวิจัยที่ชัดเจนว่าจะจะเป็นจุดเด่นของการพัฒนาไปใน แนวทางใด มีการสร้างเครือข่ายการวิจัยกับท้องถิ่น มีระบบ การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่

5. งานนิเทศการศึกษา ควรส่งเสริมการนิเทศการศึกษา ของสถานศึกษาให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบขั้นตอน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง สร้างกลไกการบริหารจัดการของ คณะทำงาน จัดกิจกรรมการนิเทศการศึกษา ส่งเสริมความรู้ ด้านการนิเทศการศึกษาแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง สร้างและพัฒนา ภาควิชาเครือข่ายจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการร่วม พัฒนานิเทศการศึกษา ซึ่งได้มีการกำหนดในประกาศ มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ. ศ. 2555 ให้สถานศึกษาส่งเสริม

ให้มีการกำกับ ติดตามและประเมินผลนิเทศการจัดการเรียน การสอน สอดคล้องกับปรียาภัสสร เส็งเส [21] ที่ได้ศึกษา เรื่องการนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพบว่า ด้านการ นิเทศการศึกษา ควรมีการประชุมชี้แจงวางแผน แต่งตั้ง บุคลากรการนิเทศภายในตามปฏิทินการนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ ของคณะกรรมการที่รับผิดชอบ ส่งเสริมให้ครูนิเทศกันเอง อย่างสม่ำเสมอ แจ้งผลการนิเทศเพื่อเป็นข้อมูลในการ ปรับปรุง มีกำหนดการเยี่ยมชั้นเรียนร่วมกันอย่างชัดเจน ผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายควรปฏิบัติตามตาราง การ เยี่ยมชั้นเรียนและบันทึกผลในการเยี่ยมชั้นเรียน กำกับ ติดตามประเมินผล การนิเทศอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับ ผลการศึกษาของสุรียมาศ สุขกลี [22] ที่ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษามัธยมศึกษา พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษามัธยมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการให้ ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ด้าน การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ด้านการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพทางวิชาชีพ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและด้าน การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งในแต่ละด้านนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนการนิเทศ การศึกษา โดยการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและ ประสิทธิภาพในการทำงาน จัดสรรงบประมาณในการนิเทศ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อันเป็นการเสริมสร้างขวัญและ กำลังใจให้ครู นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธีระพร อายุวัฒน์ [23] ที่ได้ศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศใน การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่ พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา โรงเรียนมีการกำหนดนโยบาย การนิเทศการศึกษา จัดระบบการนิเทศแบบการมีส่วนร่วม การนิเทศแบบกัลยาณมิตร มีการนิเทศที่เป็นระบบและ ต่อเนื่อง ในรูปแบบของคณะกรรมการและโรงเรียนจัด งบประมาณสนับสนุนนำผลการประเมินจากการนิเทศมาใช้ พัฒนางานของครูและปรับปรุงการเรียนการสอน

6. งานพัฒนาการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรกำหนด กำหนดรูปแบบแนวทาง การจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน สร้างแรงจูงใจแก่ครูผู้สอนให้จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้

โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างกลไกการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ส่งเสริมให้มีการแนะแนวและจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อเสริมเพิ่มเติมจากการเรียนปกติ สร้างระบบเครือข่ายให้เกิดการร่วมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ. ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 ได้กำหนดว่าให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิดและการประยุกต์ความรู้ 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล 5) สนับสนุนให้ผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 6) จัดการเรียนรู้อย่างเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ ซึ่งสอดคล้องผลการศึกษากาญจน ภาสุพันธ์ [16] ที่ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ความพร้อมของสถานศึกษาต่อนโยบายการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา พบว่า ด้านวิชาการ ตัวบ่งชี้หลัก ด้านการพัฒนา การจัดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ย่อย ได้แก่ มีระบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับพ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ. ศ. 2545 มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายยืดหยุ่นได้ มีระบบการติดตามกระบวนการเรียนการสอน มีการประเมินผลการเรียนการสอน มีการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของบุญเพ็ง กุละนาม [19] ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มีแนวทางพัฒนาดังนี้ 1) การตรวจสอบกำกับ นิเทศ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เช่น ส่งเสริมให้มีการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ จัดอบรมแก่ผู้บริหารและครูในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการเรียนรู้อย่างสนับสนุนให้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 2) การปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เช่น ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้และบันทึกหลังสอน จัดให้มีการนิเทศการสอนแก่ครูทุกกลุ่มสาระให้ครู

นำเทคโนโลยีมาพัฒนา ส่งเสริมให้ครูได้จัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ ศึกษาความแตกต่างของผู้เรียนเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan: P) ขั้นตอนที่ 2 การลงมือปฏิบัติ (Do: D) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบและประเมิน (Check: C) และขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุง (Act: A) ทั้งนี้เนื่องจากว่ากระบวนการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุด ซึ่งทั้งผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจ ให้มีความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ มีการตรวจสอบและการประเมินผล ตลอดจนมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การบริหารงานวิชาการจึงจำเป็นต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติและวัฒนธรรมขององค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีทักษะในการบริหารเพื่อพัฒนาองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับโรบินสัน (Stephen P. Robbins) [24] ที่ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนในการกำหนดเป้าหมาย จัดสรรทรัพยากรและประสานงานให้บุคลากรใช้ความพยายามในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เป้าหมายขององค์กรบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดังที่เดมมิง (Edward W. Deming) [25] ได้ให้ทัศนะไว้ว่าการบริหารงานองค์กรควรเริ่มต้นจากการวางแผน เพื่อจะได้มีแนวทางในการนำไปปฏิบัติมีการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานและการแก้ไขปรับปรุงโดยเริ่มจาก ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ได้แก่ 1) กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนโดยการพิจารณาถึงตัวแปรที่เกิดขึ้นชัดเจน 2) กำหนดเป้าหมายที่สามารถบรรลุได้ 3) กำหนดวิธีการที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น การวางแผนเป็นงานที่สำคัญที่สุด การวางแผนจะเป็นเรื่องที่ทำให้กิจกรรมอื่น ๆ ที่ตามมาสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถ้าเริ่มต้นวางแผนที่ดีจะทำให้มีการแก้ไขน้อยและกิจกรรมจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขั้นตอนที่ 2 การลงมือปฏิบัติ

(Do) ได้แก่ 1) ศึกษาขั้นตอนการปฏิบัติงานและวิธีการตามแผนงานที่กำหนด 2) ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ 3) รวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำแผนการไปปฏิบัติอย่างถูกต้องฝ่ายรับผิดชอบต้องรับทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นในแผนการนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบผล (Check) ได้แก่ 1) ตรวจสอบผลในขณะที่ยังปฏิบัติงานของพนักงานนั้นเป็นไปตามขั้นตอนที่ตั้งไว้ 2) ตรวจสอบผลโดยการวัดความผิดพลาดความแปรปรวนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากผลการดำเนินงาน 3) ตรวจสอบผลคุณลักษณะด้านคุณภาพเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน ควรจะต้องมีการประเมินใน 2 ประการคือ (1) มีการปฏิบัติตามแผนหรือไม่ (2) ตัวแผนการเองมีความเหมาะสมหรือไม่

ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไขปรับปรุง (Act) ได้แก่ 1) ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทันที 2) เมื่อการแก้ไขปัญหามิบรรลุผลสำเร็จให้จัดทำเป็นมาตรฐานการทำงานเพื่อป้องกันการเกิดซ้ำของปัญหา 3) ปรับปรุงระบบและวิธีการทำงาน การนำวงจร PDCA ไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่องในทุกระดับขององค์กรจะทำให้สามารถปรับปรุงงานและเพิ่มคุณภาพงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับดี คาร์โรล เจ (De Car J.) [26] ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการโดยกลุ่มบุคคลและทฤษฎีที่สนับสนุนการบริหารงานโดยกลุ่มบุคคล เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารงานโดยกลุ่มบุคคล ผลการศึกษาพบว่าการบริหารงานโดยกลุ่มบุคคลจะต้องประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผน การจัดองค์การ การประสานงาน การติดต่อสื่อสาร การตัดสินใจ การสั่งการ การปฏิบัติตามแผน การประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไข รวมไปถึงบุคลากร การเรียนการสอน กิจกรรมนักเรียน การเงินและพัสดุ ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และพบว่า การวินิจฉัยสั่งการเป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารงานโดยกลุ่มบุคคล การวางแผน การจัดองค์การ การประสานงาน การติดต่อสื่อสาร การปฏิบัติตามแผน การประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไขมีความสอดคล้องกับการบริหารงานโดยกลุ่มบุคคลเป็นอย่างมาก เช่นเดียวกับ

การศึกษาของโจนส์ (Jones) [27] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์งานการบริหารและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาของชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐอิลลินอยส์ พบว่า การบริหารโรงเรียนที่ประกอบด้วย การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การตรวจประเมินผล และการนำมาแผนมาปรับปรุงแก้ไข จะช่วยแก้ไขปัญหในการกำหนดโครงการต่าง ๆ เพื่อนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะขั้นตอนการวางแผนเปรียบเสมือนจุดเริ่มต้นที่ดี ถ้าเริ่มต้นดีการดำเนินงานก็จะประสบความสำเร็จได้โดยง่าย

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1.1 การนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรไปใช้กับสถานศึกษาประเภทอื่น ๆ ในสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรมีการพิจารณาบริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อกำหนดนโยบายการบริหารจัดการในการขับเคลื่อนพัฒนางานวิชาการและพัฒนางานฝ่ายต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7.1.2 งานในฝ่ายวิชาการบางงานไม่มีในโครงสร้างงานตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 ดังนั้นถ้านำไปปฏิบัติจริง อาจจะต้องกำหนดโครงสร้างงาน เพื่อจะได้มีผู้ที่รับผิดชอบโดยตรง

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรมีการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือสังกัดหน่วยงานอื่น

7.2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือสังกัดหน่วยงานอื่น

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค, 2554.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. แผนยุทธศาสตร์อาชีวศึกษา (พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ., 2552.
- [3] สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา 2555. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานบริการการทดสอบ, 2555.
- [4] ดวงนภา มกรานุรักษ์. อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทย ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554-2564). วิทยานิพนธ์ ปรัชญา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2554.
- [5] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. การจัดการเรียนแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: สำนักติดตามและประเมินผลอาชีวศึกษา, 2555.
- [6] วิทยากร เชียงกุล. การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สายธาร, 2555.
- [7] รุ่งชัดดาพร เวหะชาติ. การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พิมพ์ครั้งที่ 3. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ, 2552.
- [8] ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2553.
- [9] คัมภีร์ สุดแท้. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2554.
- [10] ดาไลต์ ช่วงฉ่ำ. การนำรูปแบบการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กรมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถาบันการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ คศ., มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยการณในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554.
- [11] พิษณุ ตุลสุข. การพัฒนารูปแบบและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2548.
- [12] ประกอบ กุลเลี้ยง. การบริหารโดยองค์คณะบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2550.
- [13] ดวงเดือน ภูตยานันท์. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ปีที่ 21, ฉบับที่ 2, สิงหาคม 2555. หน้า 67-68.
- [14] Beauchamp, George A. Curriculum Theory. (4th ed.). Boston: Peacock Publisher, 1984.
- [15] สวงพงค์ ขวนชม. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. วิทยานิพนธ์ คอ.ด., สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าทหารลาดกระบัง, 2555.
- [16] กาญจนา ภาสุพันธ์. การพัฒนาตัวบ่งชี้ความพร้อมของสถานศึกษาต่อนโยบายการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ คอ.ด., สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2553.
- [17] พงษ์ศักดิ์ สุขพิทักษ์. กลยุทธ์การบริหารคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารการบริหารและพัฒนา, ปีที่ 4, ฉบับที่ 1, กันยายน 2555. หน้า 45-49.
- [18] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework): กรณียะการอบคุณวุฒิทางการศึกษาของต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค, 2553.
- [19] บุญเพ็ง กุละนาม. รูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2555.
- [20] พงษ์ธร สิงห์พันธ์. ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2555.

- [21] ปรียาภัสร์ เสี่ยงเส.การนำเสนอแนวทางการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์, 2553.
- [22] สุริย์มาศ สุขกลี. รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยบูรพา,
ชลบุรี. 2553.
- [23] ชีระพร आयวัฒน์. แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการ บริหาร
งานวิชาการสถานศึกษาขนาดใหญ่. วิทยานิพนธ์ ปร.ด.,
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2554.
- [24] Robbins, Stephen P. The Administrative Process:
Integrating Theory and Practice. Englewood
Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, 1978.
- [25] Edward W. Deming. Out of the crisis. Cambridge.
Mass: Massachusetts Institute of Technology,
1986.
- [26] De Car J. Group Management: The Administration
Team and Supporting Theory. Dissertation
Abstracts International. 37 (1321-A), 1975.
pp. 145-149.
- [27] Jones, A.E. An Analysis of the Administrative
tasks Defined in the POSDCORB Model and
Performed in the Operationalizing of the
Community Education Concept in Selected
Elementary School Districts of Cook County.
Illinois. Dissertation Abstracts International.,
197.